

Այս է տապան բարեպաշտի՝
 Հաստատահաւատ քրիստոնէի,
 Ազգաւն հայ Գիրաքեցի՝
 Որդի գոլով սա Պարոնի,
 Գերաք աղայ ողորմելի:
 Ով հանդիպողք ի յայսմ շիրմի,
 Լի բերանով դուք զողորմի.
 Թիվն. ՌՃԾԷ (= 1708):

Գերաք աղայի մասին կը պատմուի նաև հետևեալը.

Պ. Արմենակ Սազրզեան «Նոր Զուղայեցի վանատակակնի մը ակն-
 առն հայկական երկու մեսպղներու առթիւ» գրուած յօդուածի մը
 մէջ (Անահիտ. 1929, Մայիս-Յունիս Ա. տարի, թիւ 1, էջ 57-
 65) կը գրէ թէ 1921ին գարնան Ֆլորանսօ գտնուած միջոցին,
 Պարճելլօի թանգարանին մէջ ուշադրութիւնը գրաւած են փաթ-
 թոցաւոր դէմքեր կրող մետաղներ, որոնց երկուքը հայերէն ար-
 ձանագրութիւն ունեցեր են և երրորդ մը՝ լատիներէն: Այս վեր-
 ջինը Սուլթան Սէլիմ Ա.ի պատկերը կը կրէր և Եգիպտոսի գը-
 բուման ի յիշատակ յօրինուած էր:

Հայկական մետաղները իրենց երեսի կողմը կը կրէին կեն-
 դանագիր մը. — մէկուն վրայ՝ իրանը միայն, միւսն՝ ամբողջ
 մարմնով, — և յետսակողմը՝ համանման նշանակներ, եզերքնե-
 րուն վրայ բոլորած և գրոշմուած են արձանագրութիւններ որ
 նոյնն են մէն մի կողմ:

Անձնաւորութեան գլուխը խորշոմներով բեռնաւոր, ճակա-
 տէն տեսնուած կը ներկայանայ, իրանը միայն ցոյց տուող մե-
 տալին վրայ՝ քիչ մը քովընտի ծուած, — շեշտուած դիմագծերով
 ու յառաջակարկառ քիթով: Երեսը՝ ածիլուած, թեթեւ ընչաքով,
 կորովի և խիստ արտայայտութիւն մը ունի: Հագած է մուշ-
 տակէ օձիքով վայելուչ վերարկու մը, զօտիով մը մէջքը սեղ-
 մուած, և որուն քղանցքները զանգակած և կ'ընդլայնին: Թիկ-
 նոց մը որ ձախ կողմ կը կոճկուի՝ ըստ պարսկական սովորու-
 թեան, կը տեսնուի վերարկուին ներքե: Աջ ձեռքով համրիչ մը
 կը դարձընէ, մինչ ձախը ազգրին կը կրթնի:

Այսպէս է պատկերացուած դիմանկարը, ուր աչքի կը զար-
 նէ նաև մեծազանգուած փաթթոց մը:

Յետսակողմին վրայ կ'երևնան չորս նշանակներ: Գառն Աս-